SLOVENSKÁ REPUBLIKA

# UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 368/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [redacted], zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Svk/38/2024 z 18. decembra 2025 takto

**r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .

**O d ô v o d n e n i e :**

## I.
## Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným uznesením najvyššieho správneho súdu o zamietnutí kasačnej sťažnosti, ktoré navrhuje zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Okrem toho žiada priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ sa správnou žalobou doručenou Krajskému súdu v Prešove e-mailom 17. mája 2023 domáhal zrušenia rozhodnutia Centra právnej pomoci (ďalej len „žalovaný“), ktorým nárok na poskytnutie právnej pomoci sťažovateľovi nepriznal. Uznesením č. k. PO-1S/30/2023-65 z 14. júna 2024 správny súd žalobu z dôvodu podľa § 98 ods. 1 písm. d) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ako podanú oneskorene. Preskúmavané rozhodnutie žalovaného bolo v súlade s požiadavkou sťažovateľa doručované do jeho poštového priečinku a uložené v ňom 12. apríla 2023. Okamih riadneho a účinného doručenia v súlade s § 25 ods. 4 správneho poriadku nastal 15. apríla 2023, hoci si sťažovateľ prevzal zásielku 2. mája 2023, ktorý bol súčasne posledným dňom lehoty na podanie správnej žaloby.

3. Proti tomuto uzneseniu správneho súdu sťažovateľ podal kasačnú sťažnosť, o ktorej najvyšší správny súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že ju podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

Závery správneho súdu vyúsťujúce do vydania napadnutého uznesenia odmietajúceho správnu žalobu najvyšší správny súd vyhodnotil ako vecne správne. V nadväznosti na konkurenciu doručenia zásielky tzv. fikciou doručenia (15. apríla 2023) a súčasne aj reálnym prevzatím (2. mája 2023) v prejednávanej veci upriamil pozornosť na uznesenie veľkého senátu najvyššieho správneho súdu sp. zn. 19Svs/9/2024 z 28. októbra 2025.

4. Sťažovateľ považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné. Argumentuje tým, že súdy len stále opakujú tzv. fikciu doručenia, ktorú nemožno aplikovať na jeho prípad, ak je osobou bez akéhokoľvek pobytu na území Slovenskej republiky. Tvrdí, že uvedenými námietkami sa správne súdy vôbec nezaoberali. Poukazuje pritom aj na judikatúru ústavného súdu k právu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Svoju sťažnostnú argumentáciu uzatvára tým, že bolo porušené právo na spravodlivý proces, ak pred správnymi súdmi nebol vypočutý, aj keď to súdom navrhoval.

## II.
## Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením o zamietnutí kasačnej sťažnosti, v ktorom najvyšší správny súd vyhodnotil závery správneho súdu o oneskorenom podaní správnej žaloby ako vecne správne.

6. Ústavná sťažnosť bola podaná sťažovateľom, ktorý k návrhu na začatie konania nepripojil plnomocenstvo na zastupovanie advokátom. Ústavný súd pripomína, že jednou z procesných podmienok konania pred ústavným súdom je povinnosť navrhovateľa byť zastúpený advokátom, ak ním sám navrhovateľ nie je v zmysle § 34 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

7. Ústavný súd v danej veci nepristúpil k výzve na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože sťažovateľovi sú tieto zákonné povinnosti nepochybne známe, keďže ochrany svojich práv v konaní pred ústavným súdom sa nedomáha po prvýkrát, ale o jeho ústavných sťažnostiach ústavný súd rozhodoval už vo viacerých prípadoch (naposledy napr. I. ÚS 238/2026, IV. ÚS 688/2025, IV. ÚS 638/2025, II. ÚS 727/2025, II. ÚS 302/2024, a ďalšie).

8. Ak sťažovateľ nepredložil splnomocnenie na svoje právne zastupovanie, jeho podanie nespĺňa zákonom stanovené formálne náležitosti a ústavným súdom mohla by tak byť jeho ústavná sťažnosť odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

9. S uprednostnením materiálneho prístupu ústavný súd preskúmal nad rámec už uvedeného napadnuté uznesenie najvyššieho správneho súdu v kontexte obsahu práv označených v petite ústavnej sťažnosti a konštatuje, že napadnuté uznesenie spĺňa všetky ústavnoprávne atribúty

zákonného rozhodnutia. Po náležitom prieskume zásadných skutočností spojených s doručovaním rozhodnutia žalovaného do poštového priečinka tzv. fikciou doručenia poskytol sťažovateľovi zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na ním nastolené otázky v kasačnej sťažnosti, najmä pokiaľ ide o jeho tvrdenie, že poštový priečinok je proti nemu zneužívaný (bod 14 napadnutého uznesenia). Zohľadnením všetkých okolností prerokúvanej veci tak ústavný súd uzatvára, že nič neindikuje, že by v ústavnoprávnej rovine došlo k zásahu do označených práv sťažovateľa, a preto by aj pri vecnom posúdení odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

10. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 18. júna 2026**

**Miroslav Duriš**
**predseda senátu**